

Pige vil til fest

Adisa er en pige på 15 år, der er kommet fra Sudan til Danmark og boede hos sin bedstemor, indtil hun blev anbragt på et delvist lukket institution. Hjemme hos bedstemoren har Adisa fået lov til at gøre som hun ville. Bedstemoren havde vanskeligt ved at styre Adisa's adfærd, og Adisa har flere gange har slået bedstemor. Adisa har været anbragt i en måned.

I den igangværende udredning har man desuden fundet ud af, at Adisa har været seksuelt aktiv siden 12-års alderen og at der har været tydelige indikationer på, at hun har udført seksuelle ydelser til gengæld for materielle ting som tøj, make-up, stoffer og smykker. Lige for tiden har hun en kæreste på 25 år, som man ved, har en relation til rockermiljøet.

I forbindelse med Adisas anbringelse traf kommunen derfor afgørelse om, at Adisa kan fastholdes eller tilbageholdes på afdelingen, hvis der er bekymring for, at hun vil søge til miljøer med kriminalitet, prostitution og stoffer.

Adisa er en køn og fysisk udviklet pige og personalet bemærker, at hun ofte "skruer charmen på", når der er noget hun gerne vil have – især overfor de mandlige pædagoger. I den seneste tid har Adisa dog set tiltagende træt og hærgnet ud, især efter rømninger, hvor hun har været væk hele natten, og pædagogerne har mistanke om, at hun har et stort forbrug af diverse stoffer. Personalet er nu tiltagende frustreret over, at Adisa bare går sin vej, og tiltagende bekymret, da de ved, at Adisa lever et hårdt og farligt liv, når hun er i selskab med kæresten.

Denne fredag eftermiddag får de to kvindelige pædagoger, der er på vagt, besked af en anden ung om, at Adisa har inviteret hende med til fest. Festen foregår et sted, hvor Adisa's kæreste ofte hænger ud, og den anden ung har fået at vide at der er gratis "frimærker". Pigen har takket nej til festen og er bekymret for, at Adisa tager afsted.

Situationen eskalerer, da Adisa får en sms besked fra kæresten om, at han holder i gården. De to kvindelige pædagoger, der har vagt, beder indgående Adisa om at blive, men dette eskalerer blot Adisa's udadreagerende adfærd. Hun truer med at "pudse" kæresten på dem og bruger diverse skældsord på vej ud af institutionen. De to pædagoger overvejer at tilbageholde Adisa.

Spørgsmål til diskussion og refleksion

Hvordan fortolker I situationen og konflikten?

- Set fra barnets perspektiv?
- Set fra pædagogens perspektiver?
- Set som udenforstående?

Hvilke pædagogiske og lovgivningsmæssige forpligtelser og muligheder kan der være i den pågældende situation?

- Hvilke hensyn må der tages ved de lovbestemmelser, som I overvejer?
- Hvad er det mindst indgribende indgreb over for barnet eller den unge?

Hvilke pædagogiske tiltag kunne være iværksat for at undgå, at situationen blev tilspidset?

Er der risikomomenter og hensyn, der skal tages i betragtning?

- I forhold til barnet?
- I forhold til pædagogen?
- I forhold til andre børn og unge på stedet?
- I forhold til pædagogikken på institutionen?

Kender I til situationer fra jeres arbejde, som har fællestræk med den viste?

- Hvilke?
- Hvordan blev de håndteret?

Er der andre relevante handlemuligheder, end de angivne – hvilke, hvordan, hvorfor?

Hvordan kan/bør der følges op på situationen og problemstillingerne

Kommentarer til cases

Pædagogiske kommentarer:

Hvis de vælger at lade Adisa tage til fest, sætter de hende i en potentiel svær og farlig situation. De har kendskab til, at Adisa begår sig i hårde miljøer sammen med kæresten og de har mistanke om hun tager stoffer. De har kendskab til, at der er stoffer til festen, samt at det er et hårdt miljø. De sætter herved Adisa i en situation, som hun formodentligt ikke selv kan vurdere konsekvenserne af, samtidig med at de signalere til Adisa, at der ikke er en konsekvens af hendes.

Pædagogerne kunne med fordel have grebet ind langt tidligere og herved måske have forebygget situationen. Allerede da de får kendskab til kæresten samt mistanke om stoffer, er det vigtigt at gå i dialog med Adisa omkring stoffer, miljøet og hendes seksuelle aktiviteter. Et forbud omkring kæresten vil formodentlig skabe splid og mistillid, så dialogen bør i stedet være præget af tillid. Eventuelt medarbejderne sammen med Adisa, kunne forsøge at inddrage kæresten og gå i dialog med ham. De kunne via dialogen med kæresten forsøge at skabe aftaler, som alle var enige i og herved gøre kæresten til en medspiller fremfor en modspiller. De signalerer herved også til Adisa, at de respekterer hendes valg af kæreste, men samtidig at de bekymrer sig om hende og de også er medspillere.

Juridiske kommentarer:

Adisa er anbragt på en delvis lukket døgninstitution, og kommunalbestyrelsen kan derfor træffe afgørelse om tilbageholdelse af Adisa, når det har afgørende betydning for den socialpædagogiske behandling, at hun ikke rømmer, og der er risiko for, at Adisas sundhed og udvikling vil lide alvorlig skade i forbindelse med rømning. Der er fastsat regler for den tidsmæssige udstrækning af tilbageholdelsen i § 12, stk. 3.

I casen har kommunen ikke truffet en sådan afgørelse om tilbageholdelse efter § 12, stk. 2, og der kan derfor ikke ske tilbageholdelse i den beskrevne situation.

Bestemmelsen om tilbageførsel ved rømning i § 10 kan heller ikke anvendes i denne situation. For at anvende § 10 er det en betingelse, at den unge er rømmet fra institutionen og ikke har til hensigt at vende tilbage, hvilket ikke er tilfældet her.